

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

תיק חיצוני:

בפני

העותר

נגד

משיבים

1. שירות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

2.מדינת ישראל

פסק דין

- 1

העותר נידון למאסר של 5 שנים ו-5 חודשים בגין הרשעתו בעבירות של סחיטה באיומים.

נושא מאסרו מ-13.12.2012. תום מאסרו מאי 2018. מאסר רביעי. מסווג לקטגוריה א'.

2. ב-28.7.16, הוכנס העותר על פי החלטה מנהלית להפרדת יחיד. ההחלטות המנהליות הוארכו מעת לעת.

לאחר שהסתיימה תקופה של כשישה חודשים שבה הוחזק העותר בהפרדת יחיד בהחלטות מנהליות של גורמי שב"ס, ב-15.2.17 הוארכה ע"י בהמ"ש המחוזי בבאר שבע, המשך החזקתו של העותר בהפרדת יחיד למשך 4 חודשים (עד ל-26.5.17).

3. ב- 7.5.17 הוגשה בקשה נוספת להמשך החזקתו של העותר בהפרדת יחיד למשך 6 חודשים.

(עת"א 12993-05-17). הבקשה נדונה בפניי. בהחלטה שניתנה על ידי ב-2.6.17 קבעתי כי החומר החסוי שהוצג לעיוני אינו מקים עילה להמשך החזקתו של העותר בהפרדה והוריתי על העברתו של העותר לאגף השמור, בכל מקום שימצא, או למסגרת מתאימה אחרת על פי שקול דעתי שך הגורם המוסמך. הבקשה נדחתה.

4. העותר הוצא מהפרדה לאגף השמור ואח"כ לאגף רגיל. ב-28.9.17 נתקבלה החלטה מנהלית

להחזיק את העותר בהפרדה למשך יומיים ובנוסף נמנעו ממנו שיחות טלפון למעט עם באי כוחו. עילת ההפרדה "מניעת פגיעה ממשית במשמעת". לאחר מכן, נתנו מספר החלטות מנהליות נוספות שהורו על הארכת ההפרדה ומניעת שיחות הטלפון.

ההחלטה האחרונה מיום 11.1.17 שתוקפה עד 10.2.18.

5. ב-4.10.17 הגיש העותר עתירה (עת"א 10297-10-17), במסגרתה ביקש בין היתר, להורות על ביטול המניעה לשוחח בטלפון עם בת זוגתו ועם ביתו ועורכי דינו.

העתירה נדונה בפני כב' הנשיא שהחליט, על פי החומר החסוי שהוצג לעיונו, כי השיחות עם גורמים מעבר לעורכי דינו יכולים לחבל בחקירה ובהתחשב בכך, שתוקפה לחודש בלבד, היא מידתית וצודקת.

6. ב-24.11.17 הוגשה עתירת האסיר המונחת בפניי. העתירה מתייחסת להחלטה המנהלית האחרונה שנתקבלה עובר להגשת העתירה.

עניינה של העתירה ביטול החלטת המשיב להחזיק את העותר בהפרדה ולמנוע שיחות טלפון וביקורים של בני משפחתו.

7. בשל חלוף הזמן מאז הגשת העתירה ועד לדיון (ביום 21.1.18) הסכימו ב"כ הצדדים כי נימוקי העתירה רלוונטיים לכל החלטות ההפרדה ומשכך הדיון יתייחס לכל החלטות המנהליות, כאשר באופן מעשי ההחלטה המנהלית הרלוונטית היא ההחלטה האחרונה (מיום 11.1.18).

8. נימוקי העתירה

א. החלטות ההפרדה נתקבלו בניגוד להוראות פקודת הנציבות 04.03.00 "החזקת אסירים בהפרדה" (להלן: הפקודה) ומבלי שנעשה לעותר שימוע.

ב. החלטת המשיב מיום 28.9.17 להמשיך ולהחזיק את העותר בהפרדה היא בניגוד להחלטת בהמ"ש בעת"א 12993-05-17.

ג. לא נתקיימה בעניינו של העותר עילה, מאלה המנויות בסעיף 19ב. לפקודת בתי הסוהר, המצדיקה החזקתו של העותר בהפרדה.

ד. החזקת העותר בהפרדה, פוגעת באופן חמור בזכויותיו של העותר.

ה. ההחלטה למנוע מהעותר שימוש בטלפון תמוהה משלא עשה העותר דבר שיצדיק את

ההחלטה הנ"ל. נטען, כי בתו של העותר, קטינה (ילידת ספטמבר 2013 מאובחנת כילדה אוטיסטית) מבקרת אותו בכלא לפיכך, לא ברורה ההחלטה למנוע ממנו לשוחח עימה בטלפון. נטען, כי האם חולה במחלה קשה, אינה יכולה לבקר אותו והקשר איתה יכול להתקיים רק באמצעות הטלפון. (צורפו תעודות רפואיות לעתירה). בנוסף, לעותר בן המשרת בצבא כחייל קרבי.

9. כתב התשובה

המשיב מבקש לדחות את העתירה. נטען כי ההחלטה המנהלית הינה מידתית וסבירה.

להלן הנימוקים:

א. ההחלטה המנהלית (מיום 28.9.17) להחזיק את העותר בהפרדה נתקבלה על סמך מידע חדש שהתקבל בעניינו של העותר וכן לצרכים חקירתיים.

ב. ההחלטות המנהליות בדבר החזקת העותר בהפרדה נתקבלו בהתאם להוראות

הפקודה.

לכתב התשובה צורפו כל ההחלטות המנהליות. (נספחים א-.....)

ג. העותר אינו מנוע מלשוחח עם עורכי דינו.

ד. העותר מוחזק בהפרדה מ-28.9.17 משכך, חלות בעניינו הוראות הפקודה.

בהתאם לסעיף 22(5) לפקודה ביקורים לאסיר הפרדה ינתנו לבני משפחה מדרגה ראשונה בלבד (סבא, סבתא, הורים, אח, אחות, בני זוג, ילדים)

ה. בת הזוג של העותר (שלא אושרה לבקר את העותר) איננה בת זוג כמשמעותה בפקודת

הנציבות.

נטען, כי יש להחיל לגביה את ההגדרה של בן זוג המופיעה בפקודת הנציבות 04.47.00

"ההתייחסות וסיוע לפריון אסירים ועצורים" (להלן: פקודת ההתייחסות) דהיינו, נשואים על פי דין או ידועה בציבור.

ו. טענת העותר כי בת זוגו הגב' מרגלית שם טוב היא "ידועה בציבור" לא נתמכה במסמכים

הנדרשים. המסמכים שהגיש העותר, לפיהם היא בת זוגו מזה כשנתיים

אינם עולים בקנה אחד עם העובדה שהוא מוחזק במשמורת שב"ס משנת 2012, בעת

שהיה נשוי. העותר התגרש ב-10.7.17.

ז. אין מניעה שבתו של העותר תבקרו בכלא.

ח. ההחלטה למנוע מהעותר שיחות טלפון (למעט עם באי כוחו) התקבלה על סמך מידע

משטרתי רלוונטי המצביע על מסוכנות בכל הקשור לחשיפת העותר לטלפונים לכולי עלמא. ההחלטה מידתית ועומדת במתחם הסבירות.

ט. החלטת כב' נשיא בעת"א 10297-10-17 מיום 9.10.17 רלוונטית ותקפה גם לענייננו.

10. הדיון בבהמ"ש.

במהלך הדיון, טענה ב"כ העותר כי ההחלטה המנהלית שהורתה על הכנסתו של העותר להפרדה ביום 28.9.17 היתה מלכתחילה שגויה וההחלטות המנהליות שנתקבלו לאחריה,

חלקן נתקבלו שלא ע"י הגורם המוסמך, ללא נימוקים וללא שימוע (כאשר צריך היה).

עוד נטען, כי ההחלטות לא הובאו לידיעת העותר.

נטען, כי לאחר שהסתיימה חקירתו של העותר, בגין עבירות שלפי הטענה בוצעו בשנת 2015,

בדצמבר 2017 צורף לכתב אישום שהוגש בנובמבר 2017 נגד ארבעה נאשמים אחרים. משמעות הדבר שהחקירה הסתיימה ולפיכך פג תוקפו של הנימוק "לצרכים חקירתיים".

נטען, כי בכתב האישום 14 אישומים ורק אחד מהם מיוחס לעותר. עוד נטען כי השותפים

אינם מוחזקים בהפרדה.

עוד נטען, כי מספרי המידע החסוי שפורטו בנספח א' לכתב התשובה, למעט ששת הראשונים

(אלה המסתיימים בספרות 754, 458, 734, 902, 239, ו-862) הם אלה שהוגשו בדיון בבקשת ההפרדה הקודמת ובהמ"ש כבר נתן דעתו עליהם וקבע שאינם מקימים עילת הפרדה ומידע נוסף, ישן יותר, שלא הוצג לבהמ"ש בבקשת ההפרדה הקודמת.

באשר לשיחות הטלפון שנמנעו מהעותר, נטען כי בהעדר מידע שהעותר ממשיך ומבצע עבירות

נוספות הרי שהחלטת הרשות אין לה על מה לסמוך.

בקשר לביקורי בת הזוג, נטען כי היא ביקרה אותו בעת שהיה בהפרדה באיילון והחלטה להפסיק את הביקורים היתה שרירותית. נטען, כי אין להחיל לגביה את פקודת ההתייחדות שאינה רלוונטית לענייננו. נטען, כי העותר הגיש בקשה להינשא לה והטענה שאינה בת זוג הינה מגוחכת.

11. ב"כ המשיב הפנה להחלטות המנהליות שניתנו בעניינו של העותר על כל המשתמע מהן וטען

כי ההחלטות המנהליות שהתקבלו לאחר שניתנה החלטת בהמ"ש בבקשה הקודמת, מבוססות על מידע חדש שהתקבל לגבי העותר.

לענין שלילת שיחות הטלפון נטען, כי התשובה לכך מצוייה במידע החסוי. לשאלה מדוע ביקורים כן ושיחות טלפון לא, השיב ב"כ המשיב כי בשיחות טלפון הצד השני אינו בשליטת שב"ס להבדיל מביקורים.

לענין ביקורי בת הזוג, חזר ב"כ המשיב על האמור בכתב התשובה וטען, כי אם היו ביקורים בעבר הם אושרו בטעות.

בהסכמה הוגשו 7 פרטי מידע חסוי של שב"ס (מסתיימים בספרות 862, 239, 902, 734, 458, 754, 866, 137, 022, 582, 561) ו-942. וכן מידע חסוי של משטרת ישראל (מסתיימים בספרות 866, 137, 022, 582, 561).

ו-908) צורפו חוות דעת של שב"ס ומשטרת ישראל.

12. דיון והכרעה

א. עיינתי היטב בכל ההחלטות המנהליות שניתנו בקשר להחזקת העותר בהפרדה ומצאתי כי הן ניתנו בהתאם להוראות הפקודה. ההחלטות נתקבלו ע"י בעלי סמכות

בשב"ס. קיים רצף של כל ההחלטות המנהליות, פורטו הנימוקים ונעשה שימוע לעותר, כאשר צריך היה. מכאן, כי אין בסיס לטענה שנטענה לגבי אופן קבלת ההחלטות המנהליות וחוקיותן.

ב. אין בידי לקבל טענת ב"כ המשיב כי החלטת כב' הנשיא בעת"א 10297-10-17 בענין האיסור לגבי השימוש בטלפון, רלוונטית לענייננו ותקפה גם לגבי ההחלטה המנהלית האחרונה.

ההחלטה מתייחסת להחלטה מנהלית שמוגבלת לחודש ימים בלבד ואינה חלה על מפגשים של העותר עם בת זוגו ובתו בתוך הכלא.

ג. הוגשו לעיוני פרטי המידע החסוי שפורט בסעיף 12 לעיל.

למעט המידע המסתיים בספרות 942(שב"ס) ומידע 908 (משטרה) המידע האחר התקבל לאחר שניתנה ההחלטה בבקשת ההפרדה הקודמת.

מידע 754, 458, 734, 561,582, 022, 137, ו-866 מתייחס להתחזות, מרמה ועקיפת מניעת טלפונים והוא מצדיק את ההחלטות המנהליות המונעות מהעותר שימוש בטלפון למעט עם באי כוחו. במידה ותוסר מניעה זו הדבר יקל על העותר בביצוע פעילות פלילית דרך הטלפון. התנהלותו של העותר בנושא הטלפונים מצדיקה קיומו של איסור זה כלפי כולם לרבות כלפי בני משפחתו. טענתו של העותר כי במצב זה אינו יכול לארגן את ענייניו בנושא החתונה עם בת זוגו איננה רלוונטית ואין לעותר להלין אלא על עצמו.

ד. דעתי שונה לעניין החזקת העותר בהפרדה.

אין במידע להצדיק החזקת העותר בהפרדה. מידע 908 הוא מידע שהתקבל עוד לפני

בקשת ההפרדה הקודמת ואיננו רלוונטי יותר. מידע 902 איננו רלוונטי לעותר לעניין ההפרדה.

עילת ההפרדה של ההחלטה המנהלית האחרונה מיום 11.1.18 היא "...לשמור על

הסדר והמשמעת בבית הסוהר ומניעת עבירות"

לא מתקיים חלקה הראשון של עילת ההפרדה. באשר לחלקה השני (מניעת עבירות)

סעיף 19ב. לפקודת בתי הסוהר מונה את עילות ההפרדה וקובע בסעיף 19ב. (5) את

סוגי העבירות שיש למנוע ע"י החזקתו של אסיר בהפרדה. עבירות עוקץ ומרמה אינן

מנויות בסעיף זה.

לא למותר לציין, כי חוות הדעת של שב"ס ומשטרת ישראל מתייחסות למניעת שיחות הטלפון בלבד.

ה. ביקורי בת הזוג בכלא

פקודת ההתייחדות קובעת את הכללים המנחים שיש לנקוט בהחלטה בבקשת אסיר

למפגש התייחדות (סעיף 2). מלשון הפקודה ברור כי הכללים שנקבעו בפקודה רלוונטים למפגשי

התייחדות.

מטבע הדברים, כי ככל שמדובר בהתייחדות, הכללים הינם מחמירים ביותר בשל אופי המפגש, משך הזמן של המפגש והעובדה שמדובר במפגש סגור שלא ניתן לעקוב אחריו. לא כך לגבי ביקור. העובדה שהעותר הגיש בקשה להינשא לבת זוגו והעובדה שכבר ביקרה אותו מספר ביקורים לא מבוטל, בהעדר מידע או חשש למניפולציה,

ההחלטה לא לאשר לה ביקורים הינה לא מידתית ובלתי סבירה.

סיכומי של דבר אני מקבלת את העתירה בעניין החזקת העותר בהפרדה ומורה על הוצאתו מהפרדה לאגף השמור או לאגף אחר על פי שיקול דעתו של הגורם המוסמך.

על מנת לאפשר למשיב להתראגן, תכנס ההחלטה לתוקפה ביום 31.1.18.

אני דוחה את העתירה בכל הנוגע למניעה של העותר לשוחח בטלפון, למעט

עם באי כוחו.

ניתן היום, י"ב שבט תשע"ח, 28 ינואר 2018, בהעדר הצדדים.